

**FLORA¹⁹
THEATRE
FESTIVAL
OLOMOUC**

19

DIVADELNÍ FLORA – ÚT 12/5/2015

PROSTĚ L😊L😊M😊UC

Prý je tady pokoj, klid a ticho jako před soubojem, když Jack ještě neměl svůj ranní Jack. Kolty Smith & Wesson se tady podle očitých svědectví (slepých) lesknou jak na louce někde ve Wisconsinu (kdo dává přednost modelům od společnosti Springfield Armory nebo státu Iowa, tomu se nebráníme). Inu, pach střelného prachu, vysklená okna od tupých nárazů rezavých nerez trubek a na svatováclávském dómu sedící maltézský sokol, to je festivalová Olomouc nasycená espretem mafiánské grotesky ŠÍLENSTVÍ. Zda nevypuklo v redakci jako takové, si nejsem jistý. NICMÉNĚ přijela královna bálu, první dáma tištěných zpravodajů na Divadelní Floře několika posledních ročníků, nepasovaná heroina našeho (myšleno rozhodně mého a Varyšova) divadelního bytí, Dominika Široká. Její svěží, citlivá ruka povede zpravodaj několik dalších dní. Těšíme se.

V tomto čísle vás opět čeká několik svěžích rozhovorů. Petr Čtvrtníček se (jak již tradičně) rozvyprávěl a rozhovor o včerejší inscenaci Divadla Na zábradlí je krapet vyšínutější než představení sa-

motné. Ale kdo ví, jak moc hluboko se v současnosti nosí kolty a kde je nosí zombifikovaná verze Freddieho Mercuryho představovaná právě Čtvrtníčkem. Mimo intimního života nemrtvých dnes v rozhovoru rozebíráme inscenaci KARPATSKÝ THRILLER.

Obětí dnešního storytellingového pojednání je náš korektor Petr Pláteník (který o sobě rád a často říká, že nenávidí divadlo), spojený s řadou výrazných zpravodajů napříč českými divadelními festivaly.

Přijde šero, tma. Zemi zahálí prach, hlavy se ztratí v kopiích smutečných oznámení a výhled zakryjí rentgenové snímky polámaných páteří. Člověk si říká, kolik je toho možné říct v předposledním úvodníku. Evidentně dost, ne-li víc, než je obvykle potřeba. Stále však přežívá naděje, že se z hloubi lesů ozve barytonové vytí, a to vám můžu slíbit někdy v budoucnu ještě jednou.

Martin Noir Macháček

PROGRAM

ÚT 12

16:00 S-Cube

POŽITKÁŘI

Divadlo Na zábradlí Praha

18:30 Moravské divadlo

ROSMERSHOLM

Divadlo Aréna Bratislava

21:00 S-Cube

POŽITKÁŘI

Divadlo Na zábradlí Praha

21:15 Konvikt / Divadlo K3

PARS PRO WITKACY

Anton Podbešek Teater Novo mesto

22:15 Konvikt / šapitó

Kapela tvojí babičky

Kraft Punk project

22:45 Ostružnická 4 / 2. patro

PÍSNIČKA O KUDLE

Masakr Elsinor

EMA SI TO UŽÍVÁ

MĚROU VRCHOVATOU

Po inscenaci **ŠÍLENSTVÍ**, kdy pukaly stehy na stehně a ve Fakultní nemocnici Olomouc zaznamenali první odpolední stahy, jsme prohodili několik slov s herci Divadla Na zábradlí. Do víru velkoměsta mířil Petr Čtvrtníček, Ladislav Hampl i Leoš Noha a náš vyžhavený štáb kladl ty nejkrásnější možné otázky.

(Přichází Lukáš Horký, Ondřej Hruška, Andy Fehu, Zdeněk Vévoda a Martin Macháček. Petr Čtvrtníček to sleduje z úkrytu.)

Šílenství je další poměrně technicky náročná inscenace. Stává se vám často, že se vám něco pokazí?

Petr Čtvrtníček: Všude se dá něco pokazit. Třeba jako při natáčení. Ty to nahrávalo máš úplně hluché, člověče.

Ladislav Hampl: Vždycky je chyba si vzít správnou rekvizitu v nesprávný okamžik.

Leoš Noha: Ostatní mají výhodu, že mají šanci se podívat, jaké scény budou následovat, na rozdíl ode mě.

(Petr Čtvrtníček objeví rozhovor v Olo-mouckém deníku.)

PČ: Podívá se jak su slavný v Holomoci a mám to aj v barvě. Nějaké další otázky, pane redaktore?

A objevují se nějaké opravdu nečekané situace?

LH: Zatím ne, protože jsme se dosud nedostali ke vzájemným naschválům. Jednou nás rozhodilo, když Štěpánka prošvihla výstup.

LN: Já se nechávám rád překvapit. Ale je to v pohodě, protože **ŠÍLENSTVÍ** je koncipované tak, že i když se něco nepovede, diváci nic nepoznají, kromě mě.

PČ: No my tam máme psa a ten si kolikrát hrozně prdne.

Slyšel jsem, že dneska nehrála Ema, ale místní buldoček.

PČ: No, byl tam teda dneska poprvé a ten si usral asi třikrát. Jinak, naše zábradláčka Ema má zažívací problémy dennodenně a užívá si to měrou vrchovatou. Na druhou stranu ta inscenaci má potom takové živočišné aroma.

No já myslím, že v té inscenaci obecně není úplně jasné, kdo, kdy, kde je kým...

LH: Diváka mateme, ale musíme o tom vědět. Když najednou začneme mást sami sebe, tak je to i pro diváka dost těžké. *(Směrem k Leoši Nohovi.)*

Vy jste tam celou dobu sám.

LH: Tak já stojím na jevišti a nemám moc na výběr. Brad Pitt si taky nevybírám, jestli pobíhá po střepích nebo plave v plodové vodě.

Navíc na vás plivou teplou vodou, rozbíjí o vás sklo. Je to skličující?

LH: Teplota záleží na tom, jak kdo kloktá.

Kdo kloktá nejvíc?

LH: To nebudu prozrazovat.

(Z ničeho nic se ozve Petr Čtvrtníček mimo kontext rozhovoru.)

PČ: Jak dopadli Slováci? **Ještě nehráli.**

PČ: Na divadlo kašlu. Mě zajímá hokej.

Za rozhovory děkuje Martin Noid Macháček

PETR ČTVRTNÍČEK

Filmový, divadelní herec, scenárista. Je spojený s televizní revue Česká soda jako moderátor (který rád mluví se Sovou) i s dalšími originálními formáty. V Divadle Na zábradlí působí od roku 1999.

LADISLAV HAMPL

Herec, absolvent DAMU. Spolupracoval již se skupinou kolem současného Zábradlí a v Brně se objevil např. ve Špinarově inscenaci Anna Karenina. Role v nepřehlédnutelné inscenaci Terminus mu vynesla několik nominací na řadu cen.

LEOŠ NOHA

Z osvětlovače Činoherního studia Ústí nad Labem se vyprofiloval jako herec a spolupracoval např. s dekadentní skupinou Vyžvejklá bambule. V roce 2005 se stal členem souboru Divadla Na zábradlí a spoluzaložil hudební těleso Buzerant.

NAJPRV SI ASPOŇ OTVORIŤ ÚSTA

Podsúvané štátne zákazky, tieňové financovanie politických strán a miesto zverejnenia kompromitujúcich článkov tučne predané inzercie. Paródia na demokraciu? Niečo také, len politická kultúra na Slovensku. Udalosti posledných dvadsiatich piatich rokov nechali slovenskú spoločnosť prejsť cez fázy rozčarovania z porevolučného optimizmu, rozhorčenia nad svojvoľnými praktikami politikov až po rezignáciu, keď ani ďalšia vláda na situáciu nič moc nezmenila. Slovenskému divákovi preto nie je potreba vysvetľovať, prečo je potrebné ukazovať inscenácie ako KARPATSKÝ THRILLER. Režisér Roman Polák totiž nielen poukazuje na paralely medzi súčasnosťou a „hroznými deväťdesiatymi rokmi“, no sám na javisku realizuje malú revolúciu, na ktorú sa Slovensko dodnes nie a nie zmôcť. Dovolil si totiž otvoriť ústa.

Šéf činohry Polák nie je žiaden politický burič. Aj keď si neodpustí občas nejakú inscenačnú výstrednosť, obyčajne dáva prednosť pomerne konzervatívnym interpretáciám klasiky. Ako sám hovorí, KARPATSKÝ THRILLER je jeho prvou politickou inscenáciou. Odhalenie spisu Gorila v roku 2011, ktoré uvalilo podozrenie z rozsiahlej korupcie na dovtedy výrazne nepošpinenú pravicu, však donútilo i tohto prezidenta slovenskej činohry sa jedenkrát vykašľať na Dostojevského a pustiť sa do nového textu žurnalistu Eugena G., ktorý triafa práve na tento nerv doby. Jeho hrdinka Zuna (v inscenácii suverénna Zuzana Fialová) sa totiž dostáva ku kompromitujúcim informáciám ohľadom zdravotníckeho tendru a rozhodne sa ísť so správou von. Že sa jej snaha dosiahnuť spravodlivosť zakrátko premení na boj proti veterným mlynom, u nás asi nikoho veľmi neprekvapí. Sme už za tie roky skrátka na všeličo zvyknutí. Je to ale dôvod prestať sa snažiť? Poláko-va lektúra hlása jasné: nie!

Ak bola predtým reč o režisérových výstrednostiach, KARPATSKÝ THRILLER ich ponúka celú kopolu. Jeho kombinácia štylizácie, typovej komiky a realistickej psychologizácie (ktorá by tu napriek silnej melodramatickosti mala oproti maškaráde fungovať „echo“) vyznieva neraz nesúrodne a rozpačito. Inscenácia však nie je výrazná pre invenčnú formu. Už dlho sa totiž na veľkých slovenských scénach nestalo, že by sa niekto takto priamo navážal do vrcholových politikov a demaskoval praktiky ich hry. Vlastne sa to u nás nedeje nikdy.

Dominika Š.

LAKMUSOVÝ PAPIERIK NA DEMOKRACIU

Umelecký šéf Slovenského národného divadla Roman Polák je nielen režisérom inscenácie KARPATSKÝ THRILLER, no sám na záver dopísal mrazivo cynickú modlitbu k finančným skupinám. Zatiaľčo herci pri stole ešte mlčanlivo vstrebávali predstavenie, my sme sa rozprávali o politike na Slovensku.

Ako si spomínate na hrozné deväťdesiate roky?

Prvé dva roky vládla porevolučná eufória. Potom prišiel k moci Mečiar a nastalo obdobie temna. Hral na dve strany, chcel byť akýmsi mostom medzi Východom a Západom. Existujú dokonca domnienky, že bol agentom KGB, takže to všetko predsa asi nepochádzalo len z jeho hlavy. Toto obdobie je navyše spájané s vraždou Róberta Remiáša, jednej z najväčších káz Mečiarovej éry. Na túto udalosť je ale uvalená amnestia a preto ju dodnes nie je možné vysvetliť.

Ako to vyzeralo v tej dobe na slovenskej divadelnej scéne?

Prvých šesť rokov po revolúcii divadlá neboli plné. Politika bola oveľa zaujímavejšia a my sme v divadle nevedeli byť takí dramatickí.

V deväťdesiatom ôsmom sa však k moci dostala opozícia. Zmenilo sa niečo?

Po pár rokoch od príchodu Dzurindovej vlády sme sa dostali do NATO a Európskej únie, čo nám veľmi pomohlo. Aj keď aj vsúčasnej spoločnosti je množstvo problémov a koketérií medzi Východom a Západom, verím, že ten vývoj snáď už nebude možné zvrátiť. Jedine, že by sa rozvrátila samotná EÚ. Aj mladí ľudia majú dnes tendenciu

prikláňať sa k extrémnej pravici a ľavici. Demokracia, ktorú sme my na Slovensku začali trochu cítiť, im na Západe už nestačí a my sme v nej ešte nestačili sa ani zorientovať. Nevieme ju využívať tak, aby sme si mohli vôbec povedať, že žijeme v demokratickej krajine.

Čo vravíte na kauzu Gorila?

Ukázalo sa, že oligarchický systém, ktorý kritizujeme v Rusku a na Ukrajine, je aj na Slovensku dosť silný. Finančníci u nás majú veľký vplyv na smerovanie politiky.

KARPATSKÝ THRILLER ste neuviedli na nezávislej scéne ale na doskách Slovenského národného divadla. Pociťovali ste po premiére nejaké tlaky zo strany

vedenia?

Aj z finančných skupín, aj z nemenovanej firmy, ktorú spomíname. Nakoniec to však dopadlo neutrálne a úspešne hráme už druhú sezónu.

Ako na inscenáciu reagujú diváci na Slovensku?

Ľudia na inscenáciu reagujú odlišne. Niektorí hercom po predstavení ďakujú, iní počas predstavenia odchádzajú. Keď sme však boli na hosťovačke v Budapešti, novinári mi pošepkali, že by toto u nich už nešlo. Ukázalo sa, že inscenácia funguje ako lakmusový papierik na demokraciu.

Za rozhovor ďakuje Dominika Široká

ROMAN POLÁK

pôsobil po štúdiách v činohre Štátneho divadla v Košiciach a neskôr v Divadle SNP v Martine. Jeho inscenácie Dotyky a spojenia alebo Brechtov Baal žali v minulosti medzinárodný úspech na európskych festivaloch. Po rokoch 2006–2008 je to už druhé obdobie, kedy je vo vedení činohry Slovenského národného divadla. Na Divadelní Floře sa v minulosti predstavil napríklad inscenáciami Ivanov alebo Popol a vášeň. Tento rok sme uvideli jeho POTKANOV, ktoré inscenoval v nitrianskom Divadle Angdrea Bagara.

ANKETA

Divadelní lektor – luxus nebo nezbytnost? Máte zkušenosti s divadelním lektorstvím? Jaké?

Kristýna: Zkušenost nemám žádnou, ale tahle debata mi určitě otevřela nové obzory. Dozvěděla jsem se spoustu zajímavých informací, které bych mohla předat ve své střední škole.

Jana: Já je mám docela osobní, už rok dělám dílny pro děti v Divadle na Šantovce. Zároveň, spolu se spolužačkou z ateliéru Divadlo a výchova na JAMU dělám dílnu k inscenaci Král Oidipús v Národním divadle Brno jako svůj bakalářský projekt. A chtěla bych se tím dál zabývat.

Michal: S divadelním lektorstvím mám zkušenosti asi tak deset minut staré. Slyšel jsem o tom vlastně první a je to docela logická funkce, škoda, že na ni není prostor – zatím.

Marie: Já jsem lektorovala dílny v Národním divadle moravskoslezském, kde je založený ateliér pro děti a mládež, a píšu o jejich činnosti bakalářku.

BÝT ČI NEBÝT **DIVADELNÍM LEKTOREM?**

Námětem dnešního kulatého stolu bylo téma Divadelní lektor – luxus nebo nezbytnost? Za pomyslný kulatý stůl zasedli Jan Žůrek (Divadlo na cucky), Daniela von Vorst (činohra Národního divadla), Dominika Špalková (Divadlo DRAK) a Zdeněk Janál (Východočeské divadlo Pardubice). Moderátorem diskuze byl Ondřej Svoboda (Institut umění – Divadelní ústav). Ale kdo vlastně může být tím takzvaným divadelním lektorem? Nemusí být tím, čím se může zdát.

Při prvním doslechu o této profesi jsem si představila pedagoga, který vyučuje dramatický kroužek. Není to daleko od pravdy, ale možnosti jsou mnohem rozmanitější. V zásadě se jedná o komunikátora mezi divadlem a publikem. Kam až sahají jeho možnosti? A může být divadelním lektorem opravdu každý? Spektrum je vskutku velké na obou stranách. Od pořadatele workshopů, besed a přednášek až po komunikátora s institucemi, jako jsou školy, pokud jde vyloženě o divadelní vzdělání. Protože neexistuje vysokoškolský obor pro divadelního lektora, může to dělat lidově řečeno „každý, kdo má energii a chuť“. Ovšem, zastává také velké spektrum profesí – režisér, dramaturg, pedagog, psycholog, technik... Myslím, že student studující divadelní vědu může objevit novou sféru uplatnění. Ale to až poté, co své oblíbené divadlo přemluví, aby našli místo pro tuto profesi. Ochota divadla rovná se problém číslo 1.

Druhým problémem pro divadelního lektora může být také samotné publikum – laická veřejnost různých věkových kategorií. Mohou mít pracující lidé zájem o to, aby jim někdo vnucoval semináře, kurzy, debaty a, pro ně možná, jiné nesmysly? Na druhou stranu se přikláním k názoru, že pokud má člověk možnost seznámit se zblízka s něčím novým, vytvoří si jisté pouto. Pak jen záleží, zda pozitivní nebo negativní. S velkým ohlasem je možné se setkat u dětí spíše než u dospělých. Divadlo je přece jen hra a dospělí na hry už zapomínají.

Výše zmíněné dvě překážky samozřejmě nejsou jediné. Chce to lidi s entuziasmem. Každopádně rozvíjení platformy zaměřené na obor divadelního lektorství pro české a slovenské scény by stálo za zvážení. I když cesta bude ještě dlouhá.

Tereza Tylová

FOLLOW US ON

Instagram

@DIVADELNIFLORA

PŘÍBĚH PETRA PLÁTENÍKA

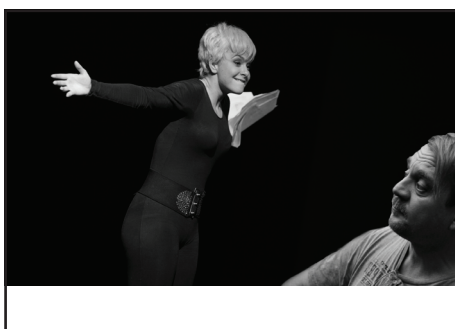
Znáte ten pocit, že jste se ocitli na večírku, na který vás nikdo nepozval a vy jste na něj ani nechtěli jít? Čas se vleče, vy nesměle pokukujete po druhých, cizích lidech. Už jste vypili čtvrtou dvojku vína, a to jste tu teprve půl hodiny. Pomalu si v hlavě začínáte přehrávat film o večírku plném ducha-plné konverzace, která se kolem vás obtáčí a vynáší vás do výšin společenského dění. Přitom paralelně s tím přeměřujete vzdálenost k východovým dveřím, plánujete trasu přes překážkovou dráhu místnosti tvořenou konverzujícími skupinami a na vnitřních hodinách zvažujete dobu, kdy už váš odchod nebude působit jako útek.

Takhle nějak možná se na festivalu cítím, když už druhý rok po sobě pracuji jako druhý nejstarší člen redakce zpravodaje Divadelní Flory.

Nebo taky ne. Nebo sem jezdím z toho důvodu, že chci zase po čase vidět lidi, které mám rád.

Jo, a ještě je tu divadlo...

Petr Pláteník

NO NIC, JDU SE VYCHLASTAT!

ST 13**15:00** Konvikt / Divadlo K3

PARS PRO WITKACY

Anton Podbevšek Teater Novo mesto

Tanečnice a choreografka Magdalena Reiter se ve svém díle Pars pro Witkacy inspirovala tvorbou osobitého polského spisovatele, malíře, fotografa a filozofa Stanisława Ignacy Witkiewicze, zvaného Witkacy. Byl výraznou osobností evropské meziválečné avantgardy. Jeho metafyzické představy o světě se staly výchozím bodem pro inscenaci. Jeho teorie tvůrce vnímají jako paralelu k současnosti. Kromě kombinace tance, slova a hudby, se na scéně objevují již předtočené videoprojekce nebo také živě snímání záběry samotnými tanečnickými s pomocí kamery. (tesst)

17:00 a 20:30 S-Cube

CIZINEC

Divadlo Na zábradlí Praha

Duo Mikulášek-Viceníková společně se souborem Divadla Na zábradlí představí adaptaci románu Alberta Camuse, který si nese již od svého počátku nálepku „existenciální“. Soustředí se na odcizený svět hlavního hrdiny, který se

nechce přizpůsobit společenským stereotypům. Kvůli spáchané vraždě se dostává do vězení, kde čeká na vykonání rozsudku. Zajímavostí je, že postavu odsouzeného Meursaulta neztvárnil pouze jeden herec, ale rovnou pět: Honza Hájek, Jiří Vyorálek, Stanislav Majer, Miloslav König a Ivan Lupták. (brk)

19:00 Divadlo na cucky / Wurmova 7

UN

Mezinárodní umělecký tým složený z Marie Gourdain, Florenta Golfiera a Zuzany Režné stvořil (respektive stále tvoří) v rámci rezidence v prostorách Divadla na cucky taneční performance UN, která počíná u tématu Křížové cesty. Zásadní inspirace pro jejich práci vychází z charakteristických prostor divadla a tematiky poutě. Tito různorodí umělci se měli možnost seznámit na Janáčkově akademii múzických umění v Brně, a to u práce na inscenaci Pisum Sativum. V UN se ovšem zatím nejedná o ucelený tvar, ale o work in progress, tedy nahlédnutí do určité fáze tvorby. (barch)

22:15 Konvikt / šapitó

NA ZÁBRADLÍ

Debaty s inscenátory a herci Divadla Na zábradlí.

WWW.DIVADELNIFLORA.CZ > WWW.FACEBOOK.COM/DIVADELNIFLORA > WWW.TWITTER.COM/DIVADELNIFLORA

šéfredaktor: Martin Macháček, **redakce:** Barbora Chovancová, Barbora Křížová, Dominika Široká, Tereza Tylová,

korektury: Petr Pláteník, **sazba:** Zdeněk Vévoda, **foto:** Lukáš Horký, Ondřej Hruška,

email redakce: zpravodaj19divadelniflora@gmail.com

tisk: Tiskárna ČD, Nerudova 1, Olomouc, tel. 972 741 204, **email:** tiskarna@zc.cd.cz

pořadatel

hlavní partner

za podpory

MINISTERSTVO
KULTURY

partneři

Olomoucký kraj

hlavní mediální partner

Česká televize
Televizní studio Ostrava